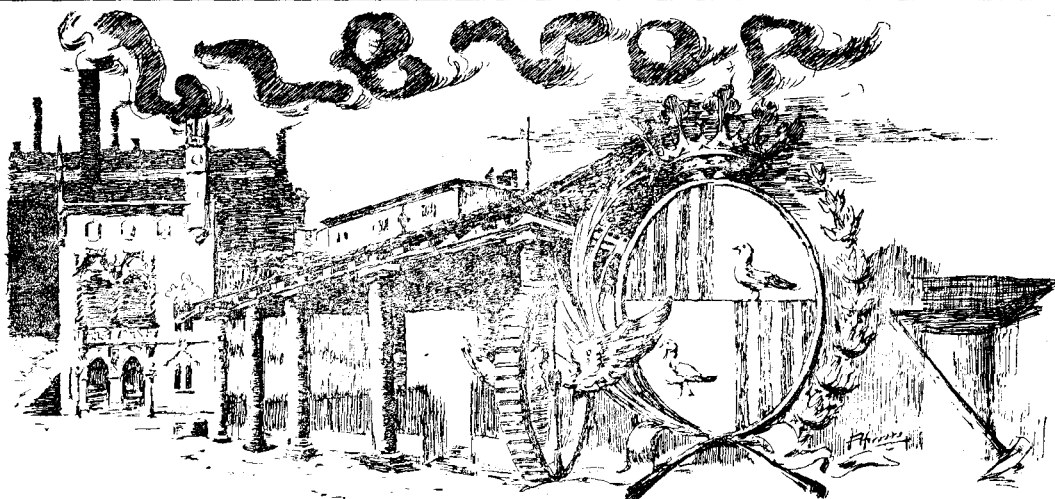

Redacció y Administració, Plassa Perpinyà, 4.

Recorts

El tétich tritlleijar de las campanas
que sembrará demá per monts y planas
el dól entre'ls vivents, resta en mon cor,
desde'l fatidich jorn de melangia
que la traidora mort ab dalla impia
ferint-lo va injectar li greu dolor.
Embadalít d'amor, joyós, mirava
la parella amorosa que besava
lo meu rostre, quan nin, en mon bressól;
y la mort sens pietat ab lluita irada
robá d'ella la joya mes preuhada;
lo meu mestre; mon pare; mon consól.
¡Mes ay! sempre la imatje venerada
dél ser que'm doná'l ser viurá grabada
en el llibre de'l cór y'l pensament
fins el jorn que mon ánima rendida
de la lluita ab la mort gosará unida
ab la seva pera viure eternament.
Pau als morts, y en sa freda sepultura
enviem pensaments, flors de Natura,
dols recórt del que may pot oblidar:
Mares trístas que ploráu en la terra,
vostres filis morts en la cruhenta guerra
o sepultats al fons del ample mar;
vostre únich consol es el resar.

D. DAVÍ Y GÜELL.